

чало на утринѣ-тѣ съ ангельско-то славословіе: „Слава въ вышнихъ (въ небесны-тѣ высоты) Богу и на земли миръ, въ человѣцѣхъ благоволеніе“ показва и на явленіе-то на обѣщанный-тъ Мессія на землѣ-тѣ.

Подирь това словословіе съ умиленіе и при общѣ глѣбока тишинѣ (*) читѣтсѣ шесть псалмы (**), отъ кои-то нечетны-тѣ (текове-тѣ) (1-й, 3-й и 5-й) изображавѣтъ радостно состояніе на ветхозавѣтний-тъ человѣкъ, кой-то ся пользовалъ обильно съ Божіи-тѣ милости вслѣдствіе на воплощеніе-то на Сына Божія; а други-тѣ четны тѣ (чивтове-тѣ) псалмы (2-й, 4-й и 6-й) напминавѣтъ за бѣдственнo-то состояніе на падналый-тъ родъ человѣческій, кой-то однако всё не изгубилъ надеждѣ да прииме помощь свыше. Въ послѣдны-тѣ, сирѣчь четны-тѣ псалмы, изказвасѣ скорбь за грѣхове, нуждѣ за искупленіе-то и твърда надежда на Бога.

Като ся прочитѣтъ три-тѣ псалмы, свѣщенникъ-тъ, кой-то досега бѣше въ алтарь-тъ, излиза отъ него презъ сѣверны-тѣ двери и застава предъ царски-тѣ двери, гдѣ и чита тайно молитвы. Чтò значи това? Священникъ-тъ съ скромно-то си явленіе предъ царски-тѣ двери напминава онова время на земный-тъ Спасителевъ животъ, кога Онъ ёще не наченвалъ тържественно да служи на человѣческій-тъ родъ, а живѣлъ въ маленький-тъ градецъ Назаретъ съ пълнѣ неизвѣстность, — и само скромно и незнаино въ обычно-то время ходилъ въ іерусалимскій-тъ храмъ до тридесѣтъ-тѣ години на возрастъ-тъ Си.

Като ся прочитѣтъ псалмы-тѣ, діаконъ-тъ произноси великѣ-тѣ ектеніѣ, въ коѣхъ-то отъ лице на всички-тѣ изказва или повторява онія всеобщи духовны и тѣлесны, домашны и общественны нужды, кои-то постигнали человѣкъ-тъ послѣ паденіе-то.

Първый пѣтъ тази ектенія ся произноси въ начало-то на всенощнѣ тѣ, кога споменува Адамово-то паденіе, и дадено-то нему обѣщеніе за избавленіе-то му отъ грѣхъ и адъ-тъ. А сега на утринѣ-тѣ, кога ся споменува вече сѣщо-то явленіе

(*) Въ Тѣникъ-тъ ся казва: чи чтець-тъ «шестопсалміе-то е длѣжень да чите совсяко вниманіе не борзя ся, но со страхомъ Божіимъ, яко самому Богу бесѣдующе невидимо; и никто изъ стоящихъ въ церкви не иматъ власти шепты творити ниже плюнути или хракнути; но паче внимати отъ псаломника глаголемымъ» стр. 127.

(**) Слѣдующи-тѣ шесть псалмы ся читѣтъ: 3-й, 37-й, 62-й, 87-й, 102-й и 142-й.